

στραγάλι

στραγάλι, το, ουσ. [<μσν. στραγάλιν <αρχ. άστραγάλιον, υποκορ. του ουσ. άστράγαλος ή από το αρχ. ουσ. τρωγάλιον <τρώγω], το στραγάλι· συνήθως στον πλ. **τα στραγάλια**, ρεβίθια ξεροψημένα και αλατισμένα·

- *είναι στραγάλια*, είναι πανεύκολο: «αυτό που μου 'βαλες να κάνω, είναι στραγάλια για μένα». Από την εικόνα του ατόμου που κάθετα και τρώει με μεγάλη ευκολία τα στραγάλια του·

- *μοιράζει τα χρόνια σαν στραγάλια*, (στη γλώσσα της αργκό για δικαστή) είναι πολύ ψυχρός ως άνθρωπος και ρίχνει με μεγάλη ευκολία βαριές ποινές: «αν σου τύχει ο τάδε πρόεδρος, την έβαψες, γιατί μοιράζει τα χρόνια σαν στραγάλια». Συνών. *μοιράζει τα χρόνια σαν σπόρια*·

- *πουλιέται σαν στραγάλια*, (για προϊόντα) βλ. φρ. *φεύγει σαν στραγάλια*·

- *φεύγει σαν στραγάλια*, **α.** (για προϊόντα) πουλιέται με μεγάλη ευκολία, έχει μεγάλη ζήτηση: «έριξα ένα νέο είδος στην αγορά, που φεύγει σαν στραγάλια». Από το ότι, όταν κάποιος τρώει στραγάλια, δεν ησυχάζει, αν δεν τα φάει όλα, γιατί, καθώς είναι νόστιμα, τρώγονται με μεγάλη ευκολία. **β.** (για δουλειές) εξελίσσεται χωρίς καμιά δυσκολία, πανεύκολα: «ανέλαβα μια εργολαβία, που φεύγει σαν στραγάλια». Από την εικόνα του ατόμου που κάθετα και τρώει με μεγάλη άνεση τα στραγάλια του.. Συνών. *φεύγει σαν σπόρια / φεύγει σαν φιστίκια / φεύγει σαν ψωμί*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας